

Hoofdstuk 9

Vader of opvoeder?

*Want al hadt gij duizenden opvoeders in Christus, gij hebt niet vele vaders. Immers, ik heb u in Christus Jezus door het evangelie verwekt.*¹ Paulus schreef dit aan de kerk te Korinthe om te bevestigen dat hij hun ware vader was. Hij was zich bewust van het duidelijke verschil tussen een vader en een opvoeder – en ook dat er duizenden opvoeders waren en maar heel weinig vaders.

Het Griekse woord dat vertaald is met ‘opvoeder’ is ‘paidagogo’ of ‘jongensleider’ – een dienaar die de kinderen naar school bracht.² Als hij eenmaal het kind naar school had gebracht, kon de opvoeder thuis rustig aan doen tot de school uitging. Het was niet zijn zorg wat het kind leerde op school en hoe het zich daar gedroeg. Maar een vader is gepassioneerd bezorgd over elk aspect van zijn zoons welzijn.

Mijn vader, niet zomaar iemand

Op mijn kostschool zaten enkele jongens die een opvoeder hadden die hun ‘aanbestedingen’ oppikten op het station en beschikbaar waren om te helpen met bepaalde administratieve taken. Van hen werd verwacht dat ze de belangen van de ouders behartigden terwijl de jongen op school was – maar er was geen jongen die zijn opvoeder verwarde met zijn vader. Ouders kozen een opvoeder uit omdat die dichtbij de school woonde en kon inspringen als er problemen rezen. Zijn aanstelling was een tijdelijke aangelegenheid.

Maar niemand van ons koos onze vader uit – of moeder. Elk van ons kwam in deze wereld door een natuurlijke vader en moeder. We hadden wat dit betreft niets in te brengen! Het is ook waar dat je vader en moeder jou uitkozen. In feite duidt een onderzoek onder Amerikaanse ouders van opgroeiende kinderen aan, dat 75% van de hen niet voor kinderen gekozen had. Maar wat betreft ouderschap is er geen keuze als de bevalling heeft plaatsgevonden. Ouders en kinderen hebben te accepteren wat God geeft – en de Bijbel verzekert ons dat kinderen echt een *beloning van Hem zijn*,³ wat ze ook mogen voelen.

Vele leden van de kerk kennen geen cultuur van geestelijke kinderen grootbrengen. De meeste mensen worden daarom wedergeboren in een weeshuis i.p.v. in een gezin. Elke nieuwe Christen is klaar om door ouders opgevoed te worden, net als een natuurlijke baby en zou uitgenodigd moeten worden om tijd door te brengen met een geestelijke ouder om zo Gods wegen te leren kennen. De nieuwe Christen zou een thuis moeten hebben waar hij altijd welkom is, indien nodig maaltijden krijgt, een schuilplaats treft tegen de problemen van de wereld.

Maar zo vele Christenen moeten zich weren in een levensstijl van een ‘weeshuis’. Het is niet verwonderlijk dat ze worstelen om later zelf een geestelijke familiestijl te reproduceren. De kerk is goed in het bouwen van weeshuizen, maar

---

¹ 1 Korinthiërs 4:15

² Strong's Hebreeuws-Grieks Woordenboek

³ Psalm 127:3

zwak in het reproduceren van gezinsleven. Afrika is momenteel in de ravage van een AIDS pandemie. Gezinnen adopteren kinderen, omdat zoveel ouders sterven. Toen hij werd geïnterviewd, legde de Zambiaanse minister van gezondheid uit waarom adoptie in gezinnen het beste is voor AIDS-wezen: “Weeshuizen zijn een dure manier om kinderen miserabel te maken.”⁴

Geestelijke kinderen groeien het beste op tezamen met geestelijke ouders. Een ieder zou enthousiast moeten zijn met wat God geeft. In de kerk maakt de opvoedersmentaliteit dat de zoon zijn nukken volgt: “Van welke kerk zal ik deel van gaan uitmaken?” Welke kerk vind ik leuk?” O, hier voel ik mij goed!” “Hier vind ik de aanbidding goed, en de tekenen en wonderen daar!” “O!” – de weeshuis mentaliteit. In een vader-zoon relatie moet ik accepteren dat God mij bij bepaalde mensen plaatst. Ik heb geen keuze. Ik moet dingen uitwerken waar God mij heft geplaatst. Dat betekent niet dat ik in een kerk hoef te blijven met zonde die niet wordt aangepakt of belangrijke leerstellige problemen, hoewel er maar weinigen zijn die om deze redenen een kerk verlaten. Ze gaan verkassen vanwege persoonlijke voorkeuren of individueel gerief. Ze houden niet van of reageren op een bepaald aspect in het kerkleven. Dus verhuizen ze en openbaren dat ze alleen maar een opvoeder willen en geen vader.

Alles van mij en niet een beetje

Toen Jezus zijn discipelen leerde om te bidden, zei Hij niet: “Onze Opvoeder, die in de hemelen zijt...” Dat komt omdat een vader zorgdraagt voor het algehele welzijn van zijn zoon – persoonlijke aangelegenheden, financiële zaken, de manier van spreken, hoe hij zijn tijd spendeert. Aan de andere kant is er een opvoeder om te ‘waken’ over bepaalde omliggende gebieden.

Sommige mensen voelen zich aangevallen als een kerkleider lastige vragen begint te stellen. Wie is hij wel, dat hij mij vragen mag stellen over mijn financiën en huwelijk? Dat is omdat hij zijn kerkleider alleen als opvoeder ziet. Een vader is vrij om vragen te stellen over alles wat de vooruitgang in het leven van zijn zoon kan hinderen. Natuurlijk is hij niet benieuwd om zijn eigen nieuwsgierigheid te bevredigen, maar om zijn geestelijke zoon vooruit te helpen. Paulus was behoorlijk gewillig om Timothéüs te adviseren: “*Drink voortaan niet alleen water, maar gebruik een weinig wijn voor uw maag en voor uw gedurige ongesteldheden.*”⁵ En hij vertelde Titus: *Spreek hiervan, vermaan en weerleg met alle nadruk: niemand mag u verachten.*⁶

Vandaag de dag kunnen mensen vinden dat Paulus zich bemoeide met andermans zaken, maar eigenlijk was hij een goede vader voor zijn zonen. Onze natuurlijke en geestelijke kinderen hebben Vasanti en mij dingen verteld die we beter niet moesten weten. We verlangen geen onreine informatie om toe te voegen aan onze collectie, maar we zijn aan het peilen en onderzoeken zodat iemand door een bepaalde zaak heen komt of terugkeert naar de zonde. Mensen met een weeshuismentaliteit kunnen reageren op zo’n ‘tussenkomsst’. Een wees mag voor vele jaren in een weeshuis zijn geweest, tot er een dag komt waarop

---

⁴ Geciteerd uit *The Economist*, 12de Augustus, 2000

⁵ 1 Timothéüs 5:23

⁶ Titus 2:15

iemand hem adoptie aanbiedt. Hij kan zich erover verheugen – of hij kan zo gewend zijn geraakt aan het weeshuis dat hij er niet meer weg wil. Als je alleen maar weeshuisleven ervaren hebt, zul je waarschijnlijk het hart van een wees hebben. Als Christen zou je misschien iemand als vader willen hebben, maar als dingen anders gaan dan je had verwacht, zeg je tegen jezelf: “Ik denk dat ik naar het weeshuis terugkeer. Daar kan ik doen wat ik wil.” Over de hele wereld worden mensen wedergeboren en beginnen aan het bezoeken van een kerk. Maar als ze teleurgesteld raken, gaan ze bij de pakken neerzitten en zeggen: “Wat is er aan de hand? Ik lees mijn Bijbel en doe met de Heer het beste wat ik kan.” Natuurlijk houden ze nog steeds van Jezus, maar wat heeft de kerk daarmee te maken?”

Vele kerkleiders voegen aan het probleem toe omdat ze geen belang hechten aan vaderschap en geen initiatief nemen om relaties tot stand te brengen en te onderhouden. De geestelijke zoon kan een mogelijke vader afwijzen, maar vaak gebeurt het dat de potentiële vader zijn deel niet op zich wil nemen. Vele christelijke organisaties laten geen ruimte voor vader-zoon relaties, omdat ze de voorkeur geven aan een organisatie rond hiërarchie, geografie of gaven. Het resultaat is dat kerken permanente weeshuizen blijven en steeds meer wezen voortbrengen.

Toen onze John naar Engeland ging in 1995 was ik teleurgesteld dat niemand hem geestelijk vaderschap aanbood. Ik was zijn natuurlijke vader, maar was 9000 kilometer verwijderd van hem in India. Wat bedroevend is, is dat de meeste mensen niet eens erbij nadenken dat er iets mist als jonge mensen niet worden gekoppeld aan geestelijke vaders. In het hart van elke kerk moet het verlangen zijn om jonge mensen als zonen te beschouwen die getraind en gevormd moeten worden zodat ze zelf opgroeien als vaders.

Altijd – niet soms.

Een vader en een zoon kunnen nooit hun relatie opbreken, zelfs als ze die veronachtzamen en wensen dat die er niet is. Maar een opvoeder en een kind hebben geen voortdurende relatie. Als de opvoeder elders heengaat, kijkt het gezin gewoon naar een ander uit. Als de zoon elders heengaat, zal het gezin naar een andere opvoeder uitzien. Het is gewoon een geografisch gemak.

In tegenstelling hiermee zijn een vader en zoon levenslang aan elkaar verbonden. Vaders blijven een indruk maken, zelfs als ze dood zijn, omdat vaderschap over het graf heen gaat. Een vader heeft hart voor zijn zoon en de zoon voor zijn vader. Ze zijn verbonden met elkaar, of ze het nu leuk vinden of niet.

Vinu Paul verliet het huis toen hij 22 was om een nieuw leven in Mumbai te beginnen. Hij was gefrustreerd en kwaad op zijn vader omdat hij vond dat hij zelfzuchtig was en niet voor hem zorgde. Al snel nadat hij in Mumbai was aangekomen, horde hij het evangelie en werd wedergeboren. Hij vond echt het nieuwe leven in Mumbai. De Heer ontmoette hem zo krachtig dat hij zich realiseerde dat hij op verschillende manieren had gezondigd en dingen moest gaan rechtzetten. Op het moment dat hij Gods vergeving begreep, wist hij dat hij zijn vader moest schrijven om te belijden dat hij een verkeerde attitudes had en vergeving wilde vragen. Zelfs als je kilometers van elkaar verwijder bent, kun je

je zoon of vader niet vergeten. Tot Viu's opluchting heeft de Heer nu de vader-zoon relatie hersteld in één van liefde en warmte – hoewel de pijnlijke jaren niet hersteld kunnen worden.

De Heer wilde Vinu niet laten ontglippen dat zijn vader zijn vader was. Hij kon niet wegrennen van deze relatie, hoewel hij het wek van de Heilige Geest nodig had om hem te tonen hoe hij die kon herstellen. De zoon kan verdreven worden door de irriterende wijze waarop de vader bezig is, maar zijn hart blijft erop gericht zijn vader te behagen. Als je onder de hoede van een opvoeder bent, dan heb je geen enkele van deze gevoelens. Deze werd uitgekozen omdat die in de buurt woonde. De kerk is vol opvoeders die voor een tijdje naar je omzien, hun uiterste best voor je doen, je koekjes en snoepjes geven, je misschien meenemen op een uitje als je extra je best hebt gedaan. Maar er wordt geen lange termijn toewijding van verwacht of volbracht.

Opvoeding – niet 'zo gaat het wel leuk'

Een vader verwacht niet van zijn zoon dat hij voor altijd kind blijft. Hij verwacht van hem groei naar volwassenheid en het nemen van verantwoordelijkheid; Met onze natuurlijke kinderen, wisten Vasanti en ik wat we wensten in termen van karakter en baden regelmatig en aanhoudend door de jaren heen voor verschillende gebieden in hun levens. Maar ik denk dat het mij aan specifieke visie ontbrak voor wat zij zouden moeten worden met betrekking tot hun gaven.

Dit kan begrijpelijk zijn omdat gaven vaak moeilijk te ontwaren zijn in jonge mensen. Ze hebben bovendien ruimte nodig om hun eigen talenten te ontdekken. Maak ik had vaak een heldere kijk van wat mijn geestelijke zonen en dochters konden doen in het dienen van de Heer in de toekomst. Ik kon zien dat de één een celgroep kon leiden, een echtpaar een kerk kon stichten en een ander verantwoordelijkheid kon nemen voor een werk onder de armen. Maar Melvin was iemand waar ik in eerste instantie een te kleine visie voor had. Hij kwam bij mij als mijn voltijdse administrateur in Goa, maar raakte al spoedig enorm betrokken in de constructie van een prachtig gebouw dat de thuisbasis zou worden van ons trainingscentrum en plaatselijke gemeente. Hij is een uitstekende administrateur die het overzicht heeft en ontelbare kleine details ziet. Ik dacht dat zijn administratieve gaven jarenlang beschikbaar voor mij zouden zijn, tot ik een keer terugkeerde van mijn reizen. Ik vroeg degenen die getraind werden naar wie ze toe gingen voor hulp als ik er niet was. Tot mijn verbazing antwoordden ze: "Melvin." Zelfs toen ik wat verder doorvroeg bleek iedereen behoorlijk zeker dat Melvin de zaken behartigde in mijn afwezigheid.

Toen begon ik Melvin en zijn uitnemende vrouw Ligia met andere ogen te bekijken. Misschien was hij niet gewoon een administrateur. Toen mijn visie voor hem groeide, gaf ik hem grotere verantwoordelijkheden in de kerk. Het bleek dat hij pastoraal en zorgzaam was. Hij werd een goddelijke invloed in de levens van verschillende mensen. Ik kon mij nog steeds niet inbeelden hoeveel de Heer hem wilde toevertrouwen op zo'n jonge leeftijd, maar toen mijn visie voor hem groter werd, leek het erop dat de Heer hem 'oprekte' om het aan te kunnen. Hoewel ik niet de feiten kende van Gods plan voor zijn leven, gaf hij de indruk dat ik altijd verwachtingen t.a.v. hem koesterde en hem aanspoorde voor meer.

Zijn leven onderstreept het belang van een geestelijke vader die visies heeft voor zijn zonen. Ik had hem tegen kunnen houden, bij mij kunnen houden en kunnen beperken in wat hij voor de Heer zou kunnen bereiken. Andy Hawthorn leidt een muziekgroep genaamd "The Tribe" (=De Stam) en is toegewijd aan het uitreiken naar jonge mensen aan de rand van de samenleving. Als een jongen Christen, werd over hem gebeden: "Dat geen enkel facet van het potentieel van deze man verloren zal gaan!" Andy is al machtige prestaties voor de Heer aan het bereiken en verlangt ernaar dat dit gebed ten volle beantwoord zal worden. Maar velen zullen zich nooit hun potentieel realiseren, tenzij geestelijke ouders beginnen te waken over hun kinderen met visie en een oprecht verlangen om hun gaven ten volle te benutten.

Uitdagens maar niet onmogelijk

De uitdaging om geestelijke vaders te worden mag vrees inboezemen, zo niet onmogelijk lijken voor ons. Het is waar dat onze Vader in de hemel het perfecte voorbeeld geeft hoe je een perfecte zoon kunt grootbrengen, maar Hij begon met een geweldig avontuur! Als de God die hemel en aarde maakte, de Schepper van alle dingen, de soevereine heerser van het heelal, speelt Hij in een totaal andere divisie dan enig andere vader die ooit heeft geleefd! Hoe kunnen wij ooit proberen om in zijn voetstappen te treden? Dat kunnen we niet! Dat is onmogelijk voor ons.

Behalve op één punt. Onze hemelse Vader toont ons niet alleen precies hoe een vader zou moeten handelen, Hij is ook bereid ons aan een onderzoek te onderwerpen zodat we het uit kunnen leven. Hij weet welke problemen mensen ondervinden in het grootbrengen van kinderen, dus maakte Hij in het laatste vers van het Oude Testament een geweldige belofte voordat *de grote en geduchte dag van de Heer*.

Vader zei dat de profeet Elia het volgende zal doen: "*Hij zal het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban.*"⁷

De engel die de plannen van de Heer profeteerde voor Johannes de Doper, beloofde dit: "*hij zal voor zijn aangezicht uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaders te keren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde voor de Here een weltoegerust volk te bereiden.*"⁸

Gods belofte om de harten van de vaders te keren houdt zowel het natuurlijke als geestelijke terrein in. Maar als zij dat niet doet dan zal de theorie van het vaderschap voor ons niets uitmaken. Maleachi onderstreepte dit met een waarschuwing, dat als de harten van de vaders niet keren *zal Hij komen en het land treffen met de ban*. Misschien verklaart dit wel veel van onze moderne problemen – misdaad, drugs, geweld, immoraliteit. Een gebrek aan vaders statistisch gekoppeld worden aan al deze dingen.

Jammer genoeg heft de kerk het al niet beter gedaan in het opvoeden van geestelijke zonen. De meeste bewegingen van God in de kerkgeschiedenis

---

⁷ Maleachi 4:6

⁸ Lucas 1:17

hielden niet meer dan twee generaties stand en zijn verworden tot levenloze organisaties. Wij willen dat de volgende generatie een 'toegerust volk' zal zijn. Dat zal alleen mogelijk zijn d.m.v. vaders met een omgekeerd hart. Het is God die onze harten wil keren om ons in staat te stellen vaders te zijn, maar we moeten wel tot de erkenning komen hoe belangrijk dat is.

We zouden ook moeten bidden voor ons aandeel in het grootbrengen van vaders. Toen ik David Fernandes ontmoette, sprak hij zich openlijk uit tegen het instituut huwelijk, laat staan het vaderschap. Hij zou de eerste zijn om toe te geven dat hij hoofdzakelijk voor zichzelf had geleefd en geen interesse had in het zijn van een vader. Door Gods genade gaf David zijn leven over aan Jezus en al gauw begon de Heer een snel en radicaal werk in hem.

'Ik was een frequent bezoeker van Duncans en Vasanti's huis en hield werkelijk van hun kinderen, in het bijzonder de kleine Grace. Ik maakte soms een omweg naar mijn werk langs hun huis om een ochtendknuffel te krijgen van Grace. Ik ben nu getrouwd en heb twee kinderen die ik liefheb en probeer op te voeden in de weg van de Heer, gebaseerd op wat ik gedurende de jaren heb geleerd van Duncan en Vasanti. Ik hou ook van Gods kerk hoewel ik mij vaak heb afgevraagd of ik werkelijk een vaderhart had. Maar ik herinner mij nog de dag dat Duncan voor verschillende mensen bad tijdens een huwelijksverrijkingskamp. Die dag gebeurde er iets in mij. Ik voelde mijn hart draaien! Dat moet een proces geweest zijn, een combinatie van het oppikken van Duncans levensstijl, het aanhoren van zijn onderwijs, het ontvangen van zijn discipelschap – maar op die dag werd er iets ingeplant.'

Vaders kunnen en moeten grootgebracht worden. In twee passages in het Nieuwe Testament volgt er een waarschuwing voor vaders na de simpele instructie dat kinderen hun ouders gehoorzaam zouden moeten zijn:

En gij, Vaders, verbittert uw kinderen niet, maar voedt hen op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren.

Vaders prikkelt uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden.⁹

Vaders worden aangemoedigd om hun rol serieus te nemen. Maar ze worden ook gewaarschuwd dat ze schade aan het proces kunnen toebrengen en moedeloosheid of een afkeer teweegbrengen in hen die zonen zouden moeten zijn. Dat is de reden waarom God hun harten moet keren.

Maar Jezus komt terug voor een gezonde kerk! Er is iets mis met een kerkleven zonder vaders en zonen. We kunnen niet veranderen wat in het verleden heeft plaatsgevonden, maar laten we de kerk in onze generatie maken tot een waar gezin – niet een weeshuis. De resterende hoofdstukken beschrijven hoe.

---

⁹ Efeziërs 6:4; Kolossenzen 3:21